Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 15. apríla 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV – Článok 8 ods. 2 až 4 – Článok 17 ods. 1 a 2 – Článok 19 – Zohľadnenie trestu uloženého v inom členskom štáte, ktorý sa má vykonať v členskom štáte, v ktorom bol vyhlásený rozsudok ukladajúci súhrnný trest, na účely tohto rozsudku – Podmienky – Rámcové rozhodnutie 2008/675/SVV – Článok 3 ods. 3 – Pojem ‚ovplyvňovanie rozsudku alebo jeho výkonu', ktorý treba zohľadniť v novom trestnom konaní začatom v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom bol tento rozsudok vyhlásený"

Vo veci C-221/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sąd Okręgowy w Gdańsku (Krajský súd Gdansk, Poľsko) z 15. februára 2019 a doručený Súdnemu dvoru 11. marca 2019, ktorý súvisí s konaním:

AV

za účasti:

Pomorski Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory M. Vilaras, sudcovia N. Piçarra (spravodajca), D. Šváby, S. Rodin a K. Jürimäe,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

– česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a T. Machovičová, splnomocnení zástupcovia,

– španielska vláda, v zastúpení: pôvodne A. Rubio González, neskôr L. Aguilera Ruiz, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: poľština.

– maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér a Z. Wagner, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: S. Grünheid a L. Baumgart, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 8. októbra 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 220, 2008, s. 32), ako aj článku 8 ods. 2 až 4, článku 17 ods. 1 prvej vety a článku 19 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 327, 2008, s. 27), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2008/909“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci konania, ktorého predmetom je vyhlásenie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest voči AV, ktorý zahŕňa najmä trest odňatia slobody uložený súdom iného členského štátu a uznaný na účely jeho výkonu v Poľsku.

Právny rámec

Právo Únie

Rámcové rozhodnutie 2008/909

3 Odôvodnenia 6 a 15 rámcového rozhodnutia 2008/909 znejú:

„(6) Toto rámcové rozhodnutie by sa malo vykonávať a uplatňovať takým spôsobom, ktorý umožňuje dodržiavanie všeobecných zásad rovnosti, spravodlivosti a primeranosti.

…

(15) Toto rámcové rozhodnutie by sa malo uplatňovať v súlade s právom občanov Únie na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov, ktoré udeľuje článok [21 ZFEÚ].“

4 Článok 1 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje:

„Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

a) ‚rozsudok‘ je konečné rozhodnutie alebo súdny príkaz štátu pôvodu, ktorým sa fyzickej osobe ukladá trest;

b) ‚trest‘ je akýkoľvek trest odňatia slobody alebo akékoľvek opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody uložené na určitý alebo neurčitý čas za trestný čin na základe trestného konania;

c) ‚štát pôvodu‘ je členský štát, v ktorom bol vydaný rozsudok;

d) ‚vykonávajúci štát' je členský štát, ktorému bol rozsudok zaslaný na účely jeho uznania a výkonu."

5 Článok 3 uvedeného rámcového rozhodnutia v odsekoch 1 a 3 stanovuje:

„1. Účelom tohto rámcového rozhodnutia je vytvoriť pravidlá, podľa ktorých členský štát s cieľom uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby uzná rozsudok a vykoná trest.

…

3. Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje len na uznávanie rozsudkov a výkon trestov v zmysle tohto rámcového rozhodnutia. …"

6 Článok 8 toho istého rámcového rozhodnutia, nazvaný „Uznávanie rozsudku a výkon trestu", znie:

„1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu uzná rozsudok, ktorý mu bol zaslaný v súlade s článkom 4 a v súlade s postupom podľa článku 5, a bezodkladne prijme všetky potrebné opatrenia na výkon trestu, pokiaľ nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov odmietnutia uznania alebo výkonu, ktoré sú ustanovené v článku 9.

2. Pokiaľ je dĺžka trvania trestu nezlučiteľná s právom vykonávajúceho štátu, príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže rozhodnúť o prispôsobení trestu, len ak tento trest prekračuje maximálnu sadzbu stanovenú pre podobné trestné činy podľa jeho vnútroštátneho práva. Upravený trest nesmie ísť pod maximálnu sadzbu stanovenú pre podobné trestné činy podľa vnútroštátneho práva vykonávajúceho štátu.

3. Pokiaľ je druh trest[u] nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu z hľadiska jeho povahy, príslušný orgán vykonávajúceho štátu ho môže prispôsobiť trestu alebo opatreniu za podobné trestné činy podľa svojho práva. Takýto trest alebo takéto opatrenie musia čo najviac zodpovedať trestu uloženému v štáte pôvodu, a preto sa trest nesmie zmeniť na peňažný trest.

4. Prispôsobený trest nesmie sprísniť trest uložený v štáte pôvodu z hľadiska druhu alebo dĺžky."

7 Článok 12 rámcového rozhodnutia 2008/909 nazvaný „Rozhodnutie o výkone trestu a lehoty" v odseku 1 uvádza:

„Príslušný orgán vykonávajúceho štátu čo najrýchlejšie rozhodne, či sa rozsudok uzná a trest vykoná, a informuje o tom štát pôvodu…"

8 Článok 17 tohto rámcového rozhodnutia, pod názvom „Právo, ktorým sa riadi výkon", v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Výkon trestu sa riadi právom vykonávajúceho štátu. Pokiaľ odseky 2 a 3 neustanovujú inak, orgány vykonávajúceho štátu sú ako jediné príslušné rozhodovať o postupoch výkonu a určovať všetky s tým súvisiace opatrenia vrátane dôvodov na predčasné alebo podmienečné prepustenie.

2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu započíta do celkovej dĺžky odňatia slobody, ktorá sa má vykonať, celé obdobie odňatia slobody, ktoré sa už vykonalo v súvislosti s trestom, na ktorý sa vzťahuje vynesený rozsudok."

9 Podľa článku 19 toho istého rámcového rozhodnutia s názvom „Amnestia, milosť, preskúmanie rozsudku":

„1. Amnestiu alebo milosť môže udeliť štát pôvodu, ako aj vykonávajúci štát.

2. O žiadostiach o preskúmanie rozsudku, ktorým sa ukladá trest, ktorý sa má vykonať podľa tohto rámcového rozhodnutia, môže rozhodnúť iba vykonávajúci štát [štát pôvodu – *neoficiálny preklad*].“

10 Článok 21 rámcového rozhodnutia 2008/909, nazvaný „Informácie od vykonávajúceho štátu“, stanovuje:

„Príslušný orgán vykonávajúceho štátu bezodkladne informuje príslušný orgán štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotoviť písomný záznam:

…

e) o každom rozhodnutí prispôsobiť trest v súlade s článkom 8 ods. 2 alebo 3 spolu s dôvodmi rozhodnutia;

f) o každom rozhodnutí o nevykonaní trestu z dôvodov uvedených v článku 19 ods. 1 spolu s dôvodmi rozhodnutia;

…“

Rámcové rozhodnutie 2008/675

11 V odôvodneniach 2, 5 až 8 a 14 rámcového rozhodnutia 2008/675 sa uvádza:

„(2) Rada 29. novembra 2000 v súlade so závermi zo zasadnutia Európskej rady v Tampere prijala program opatrení na vykonávanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach…, ktorý vyžaduje, ‚aby sa prijal jeden alebo niekoľko nástrojov, ktoré ustanovia zásadu, že súd v jednom členskom štáte musí mať možnosť zohľadniť právoplatné trestné rozsudky vyhlásené súdmi v iných členských štátoch, aby mohol posúdiť trestnú minulosť páchateľa, zohľadniť recidívu a určiť druh uplatniteľného trestu a spôsob jeho vykonania‘.

…

(5) Mala by sa potvrdiť zásada, že členské štáty by mali odsúdeniu vyhlásenému v inom členskom štáte priznať rovnaké účinky, aké priznávajú odsúdeniu vyhlásenému ich vlastnými súdmi v súlade s vnútroštátnym právom, bez ohľadu na to, či ich vnútroštátne právo tieto účinky považuje za skutkovú otázku alebo za otázku procesného alebo hmotného práva. Cieľom tohto rámcového rozhodnutia však nie je zosúladiť účinky, ktoré rôzne vnútroštátne právne predpisy priznávajú predchádzajúcim odsúdeniam, a povinnosť zohľadňovať predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch existuje iba v takom rozsahu, v akom sa podľa vnútroštátneho práva zohľadňujú predchádzajúce vnútroštátne odsúdenia.

(6) Na rozdiel od iných nástrojov cieľom tohto rámcového rozhodnutia nie je vykonávanie súdnych rozhodnutí, ktoré sa prijali v jednom členskom štáte, v inom členskom štáte, ale umožnenie priznania účinkov predchádzajúceho odsúdenia vydaného v jednom členskom štáte počas nového trestného konania v inom členskom štáte, a to v takom rozsahu, v akom sa podľa práva tohto iného členského štátu zohľadňujú predchádzajúce vnútroštátne odsúdenia.

…

(7) Účinky odsúdenia vyhláseného v inom členskom štáte by mali byť rovnocenné účinkom vnútroštátneho rozhodnutia v predsúdnom konaní, v súdnom konaní a vo vykonávacom konaní.

(8) Ak sú počas trestného konania v členskom štáte dostupné informácie o predchádzajúcom odsúdení v inom členskom štáte, malo by sa čo najviac predchádzať tomu, aby sa s dotknutou osobou zaobchádzalo menej priaznivo, ako keby bolo predchádzajúce odsúdenie vnútroštátnym odsúdením.

…

(14) Ovplyvňovanie rozsudku alebo jeho výkonu nastáva okrem iného i v situáciách, v ktorých sa podľa vnútroštátneho práva druhého členského štátu sankcia uložená v predchádzajúcom rozsudku má zohľadňovať alebo začleňovať do inej sankcie, ktorá sa má potom skutočne vykonať, v takom rozsahu, v akom sa prvý rozsudok ešte nevykonal alebo sa jeho výkon nepreniesol do druhého členského štátu.“

12 Podľa článku 1 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia „účelom tohto rámcového rozhodnutia je stanoviť podmienky, za ktorých sa v trestnom konaní proti osobe v členskom štáte zohľadňujú predchádzajúce odsúdenia vyhlásené proti tejto osobe za iné skutky v iných členských štátoch“.

13 Článok 2 uvedeného rámcového rozhodnutia definuje „odsúdenie“ ako „konečné rozhodnutie trestného súdu, ktorým sa osoba uznáva za vinnú zo spáchania trestného činu“.

14 Článok 3 toho istého rámcového rozhodnutia s názvom „Zohľadnenie odsúdenia vyhláseného v inom členskom štáte v novom trestnom konaní“ znie:

„1. Každý členský štát zabezpečí, aby sa v trestnom konaní proti osobe zohľadnili rovnako, ako sa zohľadňujú vnútroštátne odsúdenia, aj predchádzajúce odsúdenia vyhlásené proti tejto osobe za iné skutky v iných členských štátoch, o ktorých získal informácie v súlade s uplatniteľnými nástrojmi vzájomnej právnej pomoci alebo výmeny informácií z registrov trestov, a aby sa im v súlade s vnútroštátnym právom priznali rovnocenné právne účinky ako predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam.

2. Odsek 1 sa uplatňuje v predsúdnom konaní, súdnom konaní a vo vykonávacom konaní, najmä pokiaľ ide o uplatniteľné procesné pravidlá vrátane pravidiel uplatniteľných na predbežnú väzbu, kvalifikáciu trestného činu, druh a výšku trestu, ako aj pravidiel, ktorými sa riadi výkon rozhodnutia.

3. Zohľadnenie predchádzajúcich odsúdení vyhlásených v iných členských štátoch podľa odseku 1 nesmie ovplyvňovať predchádzajúce odsúdenia členského štátu, ktorý vedie nové konania, alebo jeho rozhodnutia o ich vykonaní ani ich rušiť alebo revidovať.

…“

Poľské právo

15 Článok 85 ods. 4 kodeks karny (Trestný zákonník) zo 6. júna 1997 (Dz. U. č. 88, položka 553) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej znie:

„Súhrnný trest sa nevzťahuje na tresty, ktoré boli uložené rozsudkami uvedenými v článku 114a Trestného zákonníka.“

16 Článok 114a ods. 1 Trestného zákonníka stanovuje:

„Za odsudzujúce rozsudky sa považujú aj právoplatné rozhodnutia odsudzujúce za spáchaný trestný čin vydané príslušným trestným súdom v členskom štáte Európskej únie s výnimkou toho, že ak sa takéto skutky podľa poľského Trestného zákonníka nepovažujú za trestné činy, páchateľovi nemožno uložiť trest alebo mu bol uložený trest, ktorý zákon nepozná.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

17 Dňa 31. júla 2018 AV, poľský štátny príslušník, podal na Sąd Okręgowy w Gdańsku (Krajský súd Gdaňsk, Poľsko) návrh na vydanie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest obsahujúceho dva tresty odňatia slobody, ktoré boli uložené AV, a to jednak trest, ktorý uložil Landgericht Lüneburg (Krajinský súd Lüneburg, Nemecko) rozsudkom z 15. februára 2017, uznaným na účely jeho výkonu v Poľsku uznesením vnútroštátneho súdu z 12. januára 2018, ktorý má AV vykonať od 1. septembra 2016 do 29. novembra 2021, ako aj jednak trest, ktorý uložil vnútroštátny súd rozsudkom z 24. februára 2010, ktorý má AV vykonať od 29. novembra 2021 do 30. marca 2030.

18 Vnútroštátny súd spresňuje, že právna kvalifikácia aktov, ktoré viedli k vydaniu rozsudku Landgericht Lüneburg (Krajinský súd Lüneburg), zodpovedá právnej kvalifikácii podľa poľského práva a že dĺžka trestu odňatia slobody, ktorý sa má vykonať v Poľsku, je v dôsledku uznania tohto rozsudku rovnaká ako dĺžka trestu uloženého nemeckým súdom, teda päť rokov a tri mesiace.

19 Vo svojom návrhu na vydanie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest AV tvrdí, že vzhľadom na to, že rozsudok vydaný Landgericht Lüneburg (Krajinský súd Lüneburg) bol uznaný na účely jeho výkonu v Poľsku, sú splnené podmienky na vydanie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest pokrývajúceho toto odsúdenie.

20 Vnútroštátny súd uvádza, že rozsudok ukladajúci súhrnný trest sa nachádza na pomedzí rozsudku vo veci samej a výkonu trestu a že pokrýva odsúdenia, ktoré nadobudli právoplatnosť, s cieľom „upraviť reakciu práva“ na spáchané trestné činy, ktoré mohli byť predmetom jediného konania, a tak „racionalizovať tresty“. Zdôrazňuje, že rozsudok ukladajúci súhrnný trest nepredstavuje zásah do dotknutých individuálnych rozsudkov, keďže nezasahuje do podstatných prvkov týchto rozsudkov, najmä do určenia viny páchateľa daného trestného činu, ale umožňuje posúdiť celú trestnú činnosť osoby, ktorá bola viackrát odsúdená, a že zmenená môže byť iba dĺžka týchto odsúdení. Tento súd tiež uvádza, že ak sú splnené podmienky, je nutné vydať rozsudok ukladajúci súhrnný trest.

21 Podľa vnútroštátneho súdu však článok 85 ods. 4 poľského Trestného zákonníka v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej v spojení s článkom 114a toho istého zákonníka zakazuje vydanie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest vzťahujúceho sa na odsúdenia vyhlásené v Poľsku a odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch uznané na účely ich výkonu v Poľsku.

22 Podľa neho takýto zákaz znamená, že osoba, ktorá bola viackrát odsúdená v jednom členskom štáte, by sa nachádzala vo výhodnejšej situácii ako osoba, ktorá by bola odsúdená v rôznych členských štátoch. Naopak zohľadnenie odsúdení vyhlásených v inom členskom štáte a uznaných v súlade s rámcovým rozhodnutím 2008/909 v rámci rozsudku ukladajúceho súhrnný trest na účely ich výkonu v členskom štáte, v ktorom je vydaný rozsudok ukladajúci súhrnný trest, zaručuje na úrovni Únie rovnosť zaobchádzania s osobami nachádzajúcimi sa v podobnej situácii a posilňuje vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi.

23 Za týchto podmienok Sąd Okręgowy w Gdańsku (Krajský súd Gdansk) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 3 ods. 3 rámcového rozhodnutia [2008/675]… vykladať v tom zmysle, že za porušenie podľa tohto ustanovenia sa nepovažuje len rozšírenie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest na trest, ktorý bol uložený rozsudkom vyhláseným v [členskom] štáte, ale aj rozšírenie predmetného rozsudku ukladajúceho súhrnný trest na trest, ktorý bol prevzatý na vykonanie v inom [členskom] štáte spolu s rozsudkom vyhláseným v tomto štáte v rámci rozsudku ukladajúceho súhrnný trest?

2. S ohľadom na ustanovenia rámcového rozhodnutia [2008/909]… uvedené v [jeho] článku 8 ods. 2 až 4, v článku 19 ods. 1 a 2… a v článku 17 ods. 1 prvej vete je možné vydanie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest, ktorý by zahrňoval aj tresty [uložené] v jednom [členskom] štáte… a prevzat[é] na vykonanie v inom [členskom] štáte, prostredníctvom rozsudku vyhláseného v tomto štáte v rámci rozsudku ukladajúceho súhrnný trest?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

24 Na úvod treba uviesť, že hoci trestnoprávna úprava a vnútroštátne trestné procesné predpisy upravujúce rozsudok ukladajúci súhrnný trest v zásade patria do právomoci členských štátov, tie sú povinné pri výkone tejto právomoci dodržiavať právo Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. februára 2019, Rimšēvičs a ECB/Lotyšsko (C-202/18 a C-238/18, EU:C:2019:139, bod 57).

25 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že v poľskom práve sa musí rozsudok ukladajúci súhrnný trest vydať, ak sú splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu, pokiaľ ide o viacero právoplatných odsúdení. Rovnako je zrejmé, že rozsudok ukladajúci súhrnný trest nemá vplyv na vyhlásenie o vine vykonané týmito odsúdeniami, ktoré je právoplatné, ale mení výšku uloženého trestu alebo trestov.

26 Okrem toho zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že rozsudok ukladajúci súhrnný trest, o ktorý ide vo veci samej, spočívajúci v zmene jedného alebo viacerých trestov predtým uložených dotknutej osobe na nový jediný trest, nevyhnutne vedie k priaznivejšiemu rozhodnutiu pre dotknutú osobu. V dôsledku viacerých odsúdení totiž môže byť dotknutej osobe uložený súhrnný trest, ktorého výška je nižšia ako výška vyplývajúca zo súčtu rôznych trestov vyplývajúcich z rôznych predchádzajúcich odsúdení. V takomto prípade má súd určitú mieru voľnej úvahy pri určení výšky trestu prostredníctvom zohľadnenia situácie alebo osobnosti dotknutej osoby, alebo poľahčujúcich či priťažujúcich okolností.

27 Za týchto podmienok treba takýto rozsudok ukladajúci súhrnný trest odlišovať od opatrení na vykonanie trestu odňatia slobody (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. augusta 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, bod 85).

28 V prejednávanej veci predmetom návrhu podaného AV na vydanie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest je najmä trest odňatia slobody v trvaní piatich rokov a troch mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Landgericht Lüneburg (Krajinský súd Lüneburg) z 15. februára 2017, ktorý bol uznesením vnútroštátneho súdu uznaný na účely jeho výkonu v Poľsku.

29 Keďže uznanie uvedeného rozsudku vnútroštátnym súdom a výkon trestu uloženého AV v Poľsku sa riadia rámcovým rozhodnutím 2008/909 podľa ustanovení jeho článku 1 v spojení s jeho článkom 3 ods. 3, treba v prvom rade preskúmať druhú otázku, ktorá sa týka výkladu tohto rámcového rozhodnutia.

O druhej otázke

30 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú ustanovenia článku 8 ods. 2 až 4, článku 17 ods. 1 a 2 a článku 19 rámcového rozhodnutia 2008/909 vykladať v tom zmysle, že umožňujú vyhlásiť rozsudok ukladajúci súhrnný trest, ktorý pokrýva nielen jeden alebo viacero trestov, ktoré boli predtým uložené dotknutej osobe v členskom štáte, v ktorom sa tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest vyhlasuje, ale aj jeden alebo viacero trestov, ktoré jej boli uložené v inom členskom štáte a ktoré sa vykonajú podľa tohto rámcového rozhodnutia v prvom členskom štáte.

31 V tejto súvislosti pokiaľ ide v prvom rade o ustanovenia článku 8 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, vyplýva z neho, že príslušný orgán vykonávajúceho štátu v zmysle jeho článku 1 písm. d) môže trest uložený v štáte pôvodu v zmysle toho istého článku písmena c) prispôsobiť len vtedy, ak je dĺžka trvania trestu nezlučiteľná s právom vykonávajúceho štátu a ak tento trest prekračuje maximálnu sadzbu stanovenú pre podobné trestné činy podľa práva tohto štátu. Takto prispôsobený trest nesmie byť nižší ako maximálna sadzba stanovená pre podobné trestné činy podľa práva vykonávajúceho štátu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho štátu), C-314/18, EU:C:2020:191, bod 64].

32 Ak je druh trestu uloženého v štáte pôvodu nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu, článok 8 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2008/909 tiež umožňuje príslušnému orgánu tohto štátu prispôsobiť takýto trest trestu alebo opatreniu stanovenému jeho vlastným právom za podobné trestné činy pod podmienkou, že prispôsobený trest čo najviac zodpovedá trestu uloženému v štáte pôvodu. V každom prípade tento trest nemožno zmeniť na peňažný trest.

33 Rovnako v súlade s článkom 8 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2008/909 prispôsobený trest nesmie sprísniť trest uložený v štáte pôvodu z hľadiska druhu alebo dĺžky [pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho štátu), C-314/18, EU:C:2020:191, bod 64].

34 Okrem toho každé rozhodnutie o prispôsobení trestu prijaté v súlade s článkom 8 ods. 2 a 3 rámcového rozhodnutia 2008/909 sa podľa jeho článku 21 písm. e) musí písomne oznámiť príslušnému orgánu štátu pôvodu s uvedením dôvodov.

35 Článok 8 ods. 2 až 4 rámcového rozhodnutia 2008/909 tak stanovuje striktné podmienky pre prispôsobenie trestu, ktorý bol uložený v štáte pôvodu, príslušným orgánom vykonávajúceho štátu, ktoré predstavujú jediné výnimky zo zásadnej povinnosti uloženej tomuto orgánu podľa článku 8 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia uznať rozsudok, ktorý mu bol zaslaný, a bezodkladne prijať všetky nevyhnutné opatrenia na výkon trestu, ktorého dĺžka a povaha zodpovedajú dĺžke a povahe trestu, ako boli vymedzené v rozsudku vyhlásenom v štáte pôvodu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. novembra 2016, Ogňanov (C-554/14, EU:C:2016:835, bod 36, a z 11. januára 2017, Grundza (C-289/15, EU:C:2017:4, bod 42).

36 Z vyššie uvedeného vyplýva, že článok 8 ods. 2 až 4 rámcového rozhodnutia 2008/909 sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje, aby rozsudok ukladajúci súhrnný trest pokrýval jeden alebo viaceré tresty uložené v iných členských štátoch, ktoré sa podľa tohto rámcového rozhodnutia vykonajú v členskom štáte, v ktorom bol tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest vyhlásený, pokiaľ tento rozsudok nevedie k prispôsobeniu dĺžky alebo povahy uvedených trestov, ktoré by presahovalo striktné hranice stanovené týmito ustanoveniami.

37 Opačné riešenie by viedlo, ako uviedol generálny advokát v bode 115 svojich návrhov, k neodôvodnenému rozdielu v zaobchádzaní medzi osobami, ktorým boli uložené viaceré tresty v jedinom členskom štáte, a osobami, ktorým boli uložené tresty vo viacerých členských štátoch, ak sa

v oboch prípadoch tresty vykonajú v tom istom členskom štáte. Ako sa uvádza v odôvodnení 6 rámcového rozhodnutia 2008/909, toto rámcové rozhodnutie sa má vykonávať a uplatňovať takým spôsobom, aby sa zabezpečilo dodržiavanie všeobecných zásad rovnosti, spravodlivosti a primeranosti.

38 Okrem toho takéto rozdielne zaobchádzanie sa v prejednávanej veci týka občana Únie, ktorý uplatnil právo pohybu a pobytu na území členských štátov, ktoré mu priznáva článok 21 ZFEÚ. Ako sa uvádza v odôvodnení 15 tohto rámcového rozhodnutia, toto rozhodnutie sa musí uplatňovať v súlade s týmto právom.

39 V druhom rade, pokiaľ ide o článok 17 rámcového rozhodnutia 2008/909, z odseku 1 tohto článku na jednej strane vyplýva, že výkon trestu podľa tohto rámcového rozhodnutia sa riadi právom vykonávajúceho štátu po tom, čo bola odsúdená osoba odovzdaná príslušným orgánom tohto štátu a že tieto orgány sú v zásade jediné príslušné rozhodnúť o postupoch výkonu a určovať s tým súvisiace opatrenia, vrátane dôvodov na predčasné alebo podmienečné prepustenie. Ako uviedol generálny advokát v bode 111 svojich návrhov, toto ustanovenie pokrýva opatrenia, ktorých cieľom je zabezpečiť vecné vykonanie trestu odňatia slobody a zabezpečiť sociálnu nápravu odsúdenej osoby. Rozsudok ukladajúci súhrnný trest, akým je rozsudok vo veci samej, ktorý ako vyplýva z bodu 27 tohto rozsudku, treba odlíšiť od opatrení na výkon trestu odňatia slobody, však nemožno považovať za rozsudok patriaci do pôsobnosti článku 17 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/909.

40 Na druhej strane odsek 2 toho istého článku ukladá príslušným orgánom vykonávajúceho štátu povinnosť započítať celé obdobie odňatia slobody, ktoré už odsúdená osoba vykonala v štáte pôvodu pred jej odovzdaním, do celkovej dĺžky odňatia slobody, ktorá sa má vykonať vo vykonávajúcom štáte.

41 Z toho vyplýva, že článok 17 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia 2008/909 sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje, aby rozsudok ukladajúci súhrnný trest pokrýval jeden alebo viacero trestov uložených v iných členských štátoch, ktoré sa na základe tohto rámcového rozhodnutia vykonajú v členskom štáte, v ktorom sa tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest vyhlasuje, pokiaľ tento posledný uvedený rozsudok dodržiava povinnosť stanovenú v uvedenom odseku 2 započítať celé obdobie odňatia slobody, ktoré už odsúdená osoba vykonala v štáte pôvodu, do celkovej dĺžky odňatia slobody, ktorá sa má vykonať vo vykonávajúcom štáte.

42 V treťom rade, pokiaľ ide o článok 19 rámcového rozhodnutia 2008/909, jednak odsek 1 tohto článku stanovuje, že amnestiu a milosť môže udeliť tak štát pôvodu, ako aj vykonávajúci štát. Ako vyplýva z článku 21 písm. f) tohto rámcového rozhodnutia, amnestia a milosť ukončujú výkon trestu. Rozsudok ukladajúci súhrnný trest, ako je opísaný v bodoch 25 a 26 tohto rozsudku, však nemá za cieľ ukončiť takýto výkon.

43 Na druhej strane podľa článku 19 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2008/909 o žiadostiach o preskúmanie rozsudku, ktorým sa ukladá trest odňatia slobody alebo opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré sa podľa tohto rámcového rozhodnutia majú vykonať v inom členskom štáte, môže rozhodnúť iba štát pôvodu. Cieľom ani účinkom rozsudku ukladajúceho súhrnný trest, ako je opísaný v bodoch 25 a 26 tohto rozsudku, však nemôže byť preskúmanie trestov uložených v iných členských štátoch, ktoré sa podľa uvedeného rámcového rozhodnutia vykonajú v členskom štáte, v ktorom sa vyhlasuje tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest.

44 Z toho vyplýva, že článok 19 rámcového rozhodnutia 2008/909 sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje, aby rozsudok ukladajúci súhrnný trest pokrýval jeden alebo viaceré tresty uložené v iných členských štátoch, ktoré sa podľa tohto rámcového rozhodnutia vykonajú v členskom štáte, v ktorom sa tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest vyhlasuje, pokiaľ tento rozsudok nevedie k preskúmaniu týchto trestov.

45 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na druhú otázku odpovedať tak, že ustanovenia článku 8 ods. 2 až 4, článku 17 ods. 1 a 2 a článku 19 rámcového rozhodnutia 2008/909 sa majú vykladať v tom zmysle, že umožňujú vyhlásiť rozsudok ukladajúci súhrnný trest, ktorý pokrýva nielen jeden alebo viacero trestov, ktoré boli predtým uložené dotknutej osobe v členskom štáte, v ktorom sa tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest vyhlasuje, ale aj jeden alebo viacero trestov, ktoré jej boli uložené v inom členskom štáte a ktoré sa vykonajú podľa tohto rámcového rozhodnutia v prvom členskom štáte. Takýto rozsudok ukladajúci súhrnný trest však nemôže viesť k prispôsobeniu dĺžky alebo povahy týchto posledných uvedených trestov, ktoré prekračuje striktné hranice stanovené v článku 8 ods. 2 až 4 rámcového rozhodnutia 2008/909, k porušeniu povinnosti stanovenej v jeho článku 17 ods. 2 započítať celé obdobie odňatia slobody, ktoré už prípadne vykonala odsúdená osoba v štáte pôvodu, do obdobia odňatia slobody, ktoré má vykonať vo vykonávajúcom štáte, alebo k preskúmaniu trestov uložených tejto osobe v inom členskom štáte v rozpore s článkom 19 ods. 2 uvedeného rámcového rozhodnutia.

O prvej otázke

46 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2008/675 v spojení s jeho odôvodnením 14 vykladať v tom zmysle, že umožňuje vyhlásenie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest, ktorý pokrýva nielen jeden alebo viacero trestov, ktoré boli predtým uložené dotknutej osobe v členskom štáte, v ktorom sa tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest vyhlasuje, ale aj jeden alebo viacero trestov, ktoré jej boli uložené v inom členskom štáte a ktoré sa vykonajú podľa rámcového rozhodnutia 2008/909 v prvom členskom štáte, pokiaľ uvedený rozsudok ukladajúci súhrnný trest neovplyvňuje odsúdenie vyhlásené v tomto druhom členskom štáte alebo akékoľvek rozhodnutie o jeho výkone, neruší ho alebo ho nereviduje v zmysle tohto ustanovenia rámcového rozhodnutia 2008/675.

47 V tejto súvislosti treba na úvod uviesť, že cieľom rámcového rozhodnutia 2008/675 je podľa jeho článku 1 ods. 1 stanoviť podmienky, za ktorých sa majú odsúdenia v zmysle článku 2 tohto rámcového rozhodnutia, ktoré boli predtým vyhlásené v členskom štáte voči určitej osobe, zohľadniť v novom trestnom konaní začatom v inom členskom štáte proti tej istej osobe za iné skutky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. septembra 2017, Beškov, C-171/16, EU:C:2017:710, bod 25, a z 5. júla 2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, bod 27). Ako vyplýva z odôvodnenia 2 tohto rámcového rozhodnutia, jeho cieľom je umožniť posúdenie trestnej minulosti dotknutej osoby.

48 Cieľom rámcového rozhodnutia 2008/675 teda nie je, ako sa uvádza v jeho odôvodnení 6, vykonať v členskom štáte súdne rozhodnutia vydané v iných členských štátoch (rozsudok z 21. septembra 2017, Beškov, C-171/16, EU:C:2017:710, bod 45).

49 Jeho cieľom je, ako vyplýva z jeho odôvodnení 5 až 8, aby každý členský štát dbal na to, aby predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v inom členskom štáte mali rovnocenné právne účinky ako predchádzajúce vnútroštátne odsúdenia v súlade s jeho vnútroštátnym právom.

50 V súlade s týmto cieľom článok 3 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia v spojení s jeho odôvodnením 5 ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby sa v prípade takýchto nových trestných konaní po prvé zohľadnili tak, ako sa zohľadňujú vnútroštátne odsúdenia podľa vnútroštátneho práva, aj predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch, o ktorých získali informácie v súlade s uplatniteľnými nástrojmi vzájomnej právnej pomoci alebo výmeny informácií z registrov trestov, a po druhé, aby sa im v súlade s vnútroštátnym právom priznali rovnocenné právne účinky, aké vnútroštátne právo priznáva vnútroštátnym odsúdeniam, pokiaľ ide o skutkové okolnosti, alebo hmotnoprávne, či procesnoprávne účinky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. septembra 2017, Beškov, C-171/16, EU:C:2017:710, bod 26, a z 5. júla 2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, bod 28).

51 Článok 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2008/675 spresňuje, že táto povinnosť sa uplatňuje v predsúdnom konaní, v súdnom konaní a vo vykonávacom konaní, najmä pokiaľ ide o uplatniteľné procesné pravidlá vrátane pravidiel uplatniteľných na kvalifikáciu trestného činu, druh a výšku trestu, ako aj pravidiel, ktorými sa riadi výkon rozhodnutia (rozsudky z 21. septembra 2017, Beškov, C-171/16, EU:C:2017:710, bod 27, a z 5. júla 2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, bod 29).

52 Súdny dvor už rozhodol, že rámcové rozhodnutie 2008/675 sa vzťahuje na vnútroštátne konania, ktorých predmetom je uloženie súhrnného trestu odňatia slobody na účely výkonu, v ktorom sa zohľadní trest uložený osobe vnútroštátnym súdom, ako aj trest uložený v rámci skoršieho odsúdenia vyhláseného súdom iného členského štátu voči tej istej osobe pre iné skutky (rozsudok z 21. septembra 2017, Beškov, C-171/16, EU:C:2017:710, bod 29).

53 V tomto kontexte v súlade s článkom 3 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2008/675 nemôže mať zohľadnenie predchádzajúcich odsúdení vyhlásených v inom členskom štáte v novom trestnom konaní za následok ani vplyv na tieto predchádzajúce odsúdenia alebo akékoľvek rozhodnutie o ich výkone v členskom štáte, v ktorom prebieha nové trestné konanie, ani zrušenie alebo opätovné preskúmanie uvedených odsúdení, ktoré sa musia zohľadniť tak, ako boli vyhlásené (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. septembra 2017, Beškov, C-171/16, EU:C:2017:710, bod 44, a z 5. júla 2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, bod 39).

54 V tejto súvislosti odôvodnenie 14 rámcového rozhodnutia 2008/675 spresňuje, že „ovplyvňovanie“ rozsudku alebo jeho výkonu v zmysle jeho článku 3 ods. 3 nastáva okrem iného i „v situáciách, v ktorých sa podľa vnútroštátneho práva druhého členského štátu sankcia uložená v predchádzajúcom rozsudku má zohľadňovať alebo začleňovať do inej sankcie, ktorá sa má potom skutočne vykonať, v takom rozsahu, v akom sa prvý rozsudok ešte nevykonal alebo sa jeho výkon nepreniesol do druhého členského štátu“.

55 Z článku 3 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2008/675 v spojení s jeho odôvodnením 14 tak vyplýva, že po prvé situácie, v ktorých bol uložený súhrnný trest, nie sú ako také vylúčené z pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia a po druhé uloženie súhrnného trestu môže ovplyvniť predchádzajúce uloženie trestu alebo jeho výkon, ak prvý trest ešte nebol vykonaný alebo sa nepreniesol do druhého členského štátu na účely jeho výkonu.

56 V dôsledku toho, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 83 a 84 svojich návrhov, ak bolo predchádzajúce odsúdenie, ako je odsúdenie vo veci samej, ktoré bolo vyhlásené v prvom členskom štáte, prenesené a uznané v súlade s rámcovým rozhodnutím 2008/909 na účely jeho výkonu v druhom členskom štáte, skutočnosť, že toto odsúdenie sa tam zohľadnilo na účely vyhlásenia rozsudku ukladajúceho súhrnný trest, nemôže mať za následok „ovplyvnenie“ tohto odsúdenia alebo jeho výkonu či jeho „zrušenie“ alebo „preskúmanie“ v zmysle článku 3 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2008/675 za predpokladu, že tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest spĺňa, pokiaľ ide o uvedené odsúdenie, podmienky a hranice vyplývajúce z článku 8 ods. 2 až 4, článku 17 ods. 2 a článku 19 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2008/909, ako sú pripomenuté v bodoch 36, 41 a 44 tohto rozsudku.

57 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že s cieľom zabezpečiť, aby sa predchádzajúcim odsúdeniam vyhláseným v inom členskom štáte priznali účinky rovnocenné účinkom, ktoré sa spájajú s predchádzajúcimi vnútroštátnymi odsúdeniami, je súd rozhodujúci v novom trestnom konaní, akým je konanie o rozsudku ukladajúcom súhrnný trest vo veci samej, v zásade povinný zohľadniť predchádzajúce odsúdenie vyhlásené súdom iného členského štátu rovnakým spôsobom, ako by zohľadnil predchádzajúce odsúdenie vyhlásené súdom členského štátu, v ktorom sa nachádza, s výhradou dodržania podmienok a hraníc uvedených v predchádzajúcom bode.

58 Tento výklad potvrdzuje cieľ sledovaný rámcovým rozhodnutím 2008/675, ako bol pripomenutý v bode 49 tohto rozsudku, ktorým je v čo najväčšej miere predchádzať tomu, aby sa s dotknutou osobou zaobchádzalo menej priaznivo, ako keby dotknuté predchádzajúce odsúdenie bolo vnútroštátnym odsúdením.

59 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2008/675 v spojení s jeho odôvodnením 14 sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje vyhlásenie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest, ktorý pokrýva nielen jeden alebo viacero trestov, ktoré boli predtým uložené dotknutej osobe v členskom štáte, v ktorom sa tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest vyhlasuje, ale aj jeden alebo viacero trestov, ktoré jej boli uložené v inom členskom štáte a ktoré sa vykonajú podľa rámcového rozhodnutia 2008/909 v prvom členskom štáte, pod podmienkou, že uvedený rozsudok ukladajúci súhrnný trest spĺňa, pokiaľ ide o tieto posledné uvedené tresty, podmienky a hranice vyplývajúce z článku 8 ods. 2 až 4, článku 17 ods. 2 a článku 19 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia.

O trovách

60 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Ustanovenia článku 8 ods. 2 až 4, článku 17 ods. 1 a 2 a článku 19 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že umožňujú vyhlásiť rozsudok ukladajúci súhrnný trest, ktorý pokrýva nielen jeden alebo viacero trestov, ktoré boli predtým uložené dotknutej osobe v členskom štáte, v ktorom sa tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest vyhlasuje, ale aj jeden alebo viacero trestov, ktoré jej boli uložené v inom členskom štáte a ktoré sa vykonajú podľa tohto rámcového rozhodnutia v prvom členskom štáte. Takýto rozsudok ukladajúci súhrnný trest však nemôže viesť k prispôsobeniu dĺžky alebo povahy týchto posledných uvedených trestov, ktoré prekračuje striktné hranice stanovené v článku 8 ods. 2 až 4 tohto rámcového rozhodnutia 2008/909, k porušeniu povinnosti stanovenej v jeho článku 17 ods. 2 započítať celé obdobie odňatia slobody, ktoré už prípadne vykonala odsúdená osoba v štáte pôvodu, do obdobia odňatia slobody, ktoré má vykonať vo vykonávajúcom štáte, alebo k preskúmaniu trestov uložených tejto osobe v inom členskom štáte v rozpore s článkom 19 ods. 2 uvedeného rámcového rozhodnutia.**

2. **Článok 3 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní v spojení s jeho odôvodnením 14 sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje vyhlásenie rozsudku ukladajúceho súhrnný trest, ktorý pokrýva nielen jeden alebo viacero trestov, ktoré boli predtým uložené dotknutej osobe v členskom štáte, v ktorom sa tento rozsudok ukladajúci súhrnný trest vyhlasuje, ale aj jeden alebo viacero trestov, ktoré jej boli uložené v inom členskom štáte a ktoré sa vykonajú podľa rámcového rozhodnutia 2008/909, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, v prvom členskom štáte, pod podmienkou, že uvedený**

rozsudok ukladajúci súhrnný trest spĺňa, pokiaľ ide o tieto posledné uvedené tresty, podmienky a hranice vyplývajúce z článku 8 ods. 2 až 4, článku 17 ods. 2 a článku 19 ods. 2 tohto zmeneného rámcového rozhodnutia 2008/909.

Podpisy